

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.089 van 8 mei 2000

A. 72.837/VI-13.661

In zake : **MASSET** Lucien,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Didier PAIN, advocaat,
Rue Delloye Matthieu 4
4500 Hoei

tegen :

De gemeente Neupré,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Robert XHARDE en
Mr. Jean-Luis GILISSEN, advocaten,
rue C. Trouillet 47
4100 Seraing.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 13 januari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Lucien MASSET de nietigverklaring vordert van het besluit van 14 november 1996 van de gemeenteraad van Neupré, die hem als tuchtstraf twee maanden uit zijn ambt van gemeentesecretaris heeft geschorst, met ingang van 20 november 1996;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 maart 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 maart 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Pascal BERTRAND, loco Mr. PAIN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Jean-Louis GILISSEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker met ingang van 24 januari 1977 vast benoemd is als gemeentesecretaris te Neupré; dat het college van burgemeester en schepenen op 23 mei 1996 besloten heeft de vakantie die verzoeker van 3 juni tot 5 juli 1996 van plan was op te nemen, op te schorten totdat de onderhandelingen en het overleg met de vakbonden in het kader van de algemene salarisschaalherziening (ASH) afgelopen zouden zijn; dat hetzelfde college op 30 mei 1996, toen o.m. “de aanwijzing van de waarnemend secretaris, ter vervanging van de ambtsbekleider die van maandag 3-6-96 tot en met 5-7-1996 met vakantie zou zijn” op de agenda stond, besloten heeft de vakantie van verzoeker in te trekken zolang de organisatie van de onderhandeling over de ASH niet afgerond was; dat verzoeker, ondanks het besluit van 30 mei 1996 tot intrekking van zijn vakantie, op 3 juni niet is komen opdagen op zijn werk; dat de gemeenteraad op zijn vergadering van 10 juni 1996 de heer L. FRIEDMANN heeft aangewezen als waarnemend gemeentesecretaris gedurende de afwezigheid van de gemeentesecretaris, van 3 juni tot 5 juli 1996; dat het schepencollege in zijn vergadering van 4 juli 1996, in het kader van de herstructurering van de gemeentelijke diensten, de mutatie van het personeel en de inrichting van de lokalen en werkvertrekken heeft geregeld, een regeling die vanaf 1 september 1996 van toepassing zou zijn; dat het heeft vastgesteld dat de gemeentesecretaris ongewettigd afwezig was, gezien de beslissingen d.d. 23 en 30 mei 1996 van het college, en besloten heeft terzake een tuchtprocedure op te starten, “onverminderd de reeds eerder vastgestelde feiten”; dat de burgemeester op 19 augustus 1996 namens het college verslag heeft uitgebracht bij de gemeenteraad over de ongewettigde afwezigheid van verzoeker gedurende de periode van 3 juni

tot 5 juli 1996; dat een nieuw verslag van het college van burgemeester en schepenen werd opgesteld en op 9 september 1996 aan de gemeenteraad is voorgelegd, over nieuwe feiten die verzoeker ten laste werden gelegd, namelijk :

“ 1A. een zogenaamd “vertrouwelijk” verslag te hebben bezorgd aan de vier fractieleiders van de partijen die in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn, over een personeelslid dat gesolliciteerd heeft naar een betrekking van onderbureauchef : een verslag waarin de persoon zelf, zijn kwaliteiten en de wijze van dienen ter discussie worden gesteld, maar ook de gemeentelijke overheid en de zogenaamde redenen van haar keuze;

1B. zonder geldige reden de buitengewone vergadering van het schepencollege van 8-8-96 verlaten te hebben en alle dossiers die op de agenda stonden met zich meegenomen te hebben, en aldus verhinderd te hebben dat het college van burgemeester en schepenen zijn werk kon voortzetten.

1C. op de dag waarop een gemeenteraad was belegd, de dossiers die op de agenda van die gemeenteraad stonden, mee naar huis te hebben genomen en geweigerd te hebben deze terug te brengen, niettegenstaande de burgemeester daarom uitdrukkelijk had verzocht opdat hij een antwoord zou kunnen voorbereiden op twee vragen die door een gemeenteraadslid waren gesteld; aldus het inzagerecht van de gemeenteraadsleden feitelijk verhinderd te hebben.

1D. aan verschillende personen van de gemeenteraad, onder wie twee fractieleiders van de twee partijen van de oppositie die in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn, interne nota's van de dienst te hebben bezorgd, wat rechtstreeks stof heeft geleverd voor een artikel in de lokale pers.

1E. de tenuitvoerlegging te hebben verhinderd van een beslissing van het college, die in het kader van de herstructurering van de diensten, de verhuizing regelde van een aantal diensten van het gemeentebestuur op 26-8-1996; nadat die beslissing van het college bekrachtigd was door de beslissing die tijdens de buitengewone vergadering van het college van 26 augustus 1996 is genomen, opnieuw geprobeerd te hebben de tenuitvoerlegging van een beslissing van het college d.d. 27-8-1996 te verhinderen, en vervolgens, toen bleek dat de personen die belast waren met de verhuizing vastberaden waren, gepoogd te hebben zijn eigen instructies in de plaats te stellen van het door het college vastgestelde programma.”;

dat het college geoordeeld heeft dat “de gemeentesecretaris, gezien het grote aantal snel op elkaar volgende feiten, de sfeer binnen de gemeentelijke diensten grondig verstoord heeft...”; dat de gemeenteraad op diezelfde dag besloten heeft een tuchtprocedure te starten en het college heeft opgedragen het tuchtdossier samen te stellen; dat verzoeker bij brief van 23 september 1996 verzocht is op 10 oktober 1996 vóór de gemeenteraad te verschijnen om over de genoemde feiten te worden gehoord; dat verzoekers advocaat op 9 oktober 1996 een verweerschrift heeft gestuurd aan de gemeenteraad; dat het verhoor van verzoeker op 10 oktober 1996 heeft plaatsgevonden, zoals gepland, in het bijzijn van zijn advocaat; dat daarvan proces-verbaal is opgemaakt, dat op 16 oktober 1996 aan verzoeker ter kennis is gebracht; dat de gemeenteraad op 14 november 1996 heeft besloten over ieder ten laste gelegd feit afzonderlijk te stemmen en vervolgens te bepalen welke straf moest

worden opgelegd; dat de gemeenteraad, na beraadslaging, bij geheime stemming en op basis van de motiveringen die opgenomen zijn in het verslag van het schepencollege, achtereenvolgens verklaard heeft dat elk van de grieven vaststond en een tuchtstraf rechtvaardigde; dat de raad, na beraadslaging, bij geheime stemming en eenparig heeft beslist verzoeker als straf te schorsen, en bij een volgende eenparige stemming de schorsing op twee maanden heeft bepaald; dat de straf op 18 november 1996 ter kennis van verzoeker is gebracht; dat de bestendige deputatie op 17 januari 1997 de burgemeester heeft laten weten dat zij op haar vergadering van 16 januari had ingestemd met het besluit van 14 november 1996, het onderwerp van onderhavig beroep;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 300 van de nieuwe gemeentewet; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat het schepencollege, de vervolgende partij, het tuchtdossier te zijnen laste niet mocht samenstellen; dat hij stelt dat artikel 300 van de nieuwe gemeentewet geen bevoegdheidsoverdracht toestaat en alleen de gemeenteraad het tuchtdossier mag opmaken, en dat de delegatie die aan het schepencollege is verleend, onwettig is;

Overwegende dat bij de artikelen 287, § 1, en 288 van de nieuwe gemeentewet, alleen aan de gemeenteraad de bevoegdheid wordt verleend om de gemeentesecretaris “tuchtstraffen op te leggen”; dat uit die bepalingen evenwel niet blijkt dat het, gelet op die exclusieve tuchtrechtelijke bevoegdheid, ook staat aan de gemeenteraad om vervolging in te stellen en het tuchtdossier samen te stellen;

Overwegende dat artikel 123, 10°, van de nieuwe gemeentewet het college van burgemeester en schepenen belast met “het toezicht op de door de gemeente bezoldigde beambten, behalve op de leden van de gemeentepolitie”; dat, op de politieambtenaren na, alle ambtenaren binnen het toepassingsgebied van deze bepaling vallen en de gemeentesecretaris daarop geen uitzondering vormt;

Overwegende bovendien dat de artikelen 26 en 26bis van de nieuwe gemeentewet het volgende bepalen :

“ Art. 26.- De secretaris is verplicht zich te gedragen naar de onderrichtingen die hem worden gegeven door de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen of de burgemeester, al naar gelang hun respectieve bevoegdheden.

Art. 26bis. § 1. De secretaris is belast met de voorbereiding van de zaken die aan de gemeenteraad of aan het college van burgemeester en schepenen worden onderworpen.

§ 2. Onder het gezag van het college van burgemeester en schepenen leidt en coördineert hij de gemeentelijke diensten en is hij, behoudens de uitzonderingen waarin de wet voorziet, hoofd van het personeel.”;

dat deze bepalingen moeten worden uitgelegd als een bevestiging van de toepassing van de toezichtsbevoegdheid van het schepencollege, zoals die is vastgelegd in artikel 123, 10°, van de nieuwe gemeentewet; dat het schepencollege mag beslissen om tegen de gemeentesecretaris een tuchtrechtelijke procedure op te starten; dat het daartoe het onderzoek mag voeren, het tuchtdossier mag samenstellen, en in voorkomend geval aan het einde van zijn onderzoek mag beslissen de ambtenaar door te verwijzen naar de gemeenteraad met een voorstel van straf.

Overwegende dat het schepencollege in het onderhavige geval aan de gemeenteraad verslag heeft uitgebracht over het gedrag van verzoeker; dat de gemeenteraad zelf, tijdens zijn vergadering van 9 september 1996 het college ermee heeft belast een tuchtdossier samen te stellen; dat het schepencollege derhalve zijn bevoegdheden niet te buiten is gegaan; dat het eerste onderdeel van het eerste middel niet gegrond is.

Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel aanvoert dat het tuchtdossier alleen stukken mag bevatten die betrekking hebben op de feiten die ten laste gelegd worden in de brief waarbij betrokkene wordt opgeroepen om te worden gehoord; dat hij stelt dat het tuchtdossier in casu talrijke stukken bevat die niets te maken hebben met de zes ten laste gelegde feiten, zoals de verwerende partij trouwens toegeeft; dat laatstgenoemde partij echter beslist heeft de betwiste bescheiden te handhaven;

Overwegende dat een tuchtdossier enerzijds wordt samengesteld om de ambtenaar in staat te stellen zijn verdediging naar behoren en doeltreffend voor te bereiden, en anderzijds om de overheid volledig in te lichten over de ten laste gelegde feiten; dat dat dossier alle gegevens moet bevatten die de overheid informatie kunnen verschaffen over de gezamenlijke feiten die ten grondslag liggen aan de tuchtvordering, maar ook over de omstandigheden waarin die ten laste gelegde feiten hebben plaatsgevonden;

Overwegende dat verzoeker in het onderhavige geval kennis heeft kunnen nemen van alle stukken uit het dossier, zodat zijn rechten van verdediging wat dat betreft niet geschonden zijn; dat, ook al hebben sommige stukken in het dossier, zoals brieven van de burgemeester en antwoorden daarop van verzoeker, niet rechtstreeks betrekking op de tekortkomingen zelf, ze aantonen dat er spanning

heerste die op het tijdstip van de ten laste gelegde feiten ten top is gestegen; dat uit de bestreden handeling blijkt dat de gemeenteraad, na beraadslaging, beslist heeft de stukken in het dossier te laten zitten, waarbij hij ofwel heeft aangegeven welk verband er volgens hem bestond tussen die bescheiden en de ten laste gelegde feiten, ofwel erop gewezen heeft dat de stukken bijdroegen tot een volledige voorlichting van de tuchtoverheid, zonder dat ze op enigerlei wijze de grondslag vormden van een eventuele straf; dat de gemeenteraad aldus impliciet, maar duidelijk te kennen heeft gegeven dat hij alleen acht zou slaan op die stukken om meer duidelijkheid te krijgen over de omstandigheden van de zaak; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een derde onderdeel aanvoert dat de feiten die hem ten laste zijn gelegd niet nauwkeurig omschreven zijn in de akte waarmee de procedure in gang is gezet; dat hij aanvoert dat de gemeenteraad op 9 september 1996 verscheidene verslagen van het college heeft gehoord over zijn wijze van dienen, en vervolgens besloten heeft een tuchtprocedure in te stellen voor “de feiten 1A, 1B, 1C, 1D, 1E”; dat die feiten niet nader beschreven zijn in het besluit tot instelling van de tuchtrechtelijke procedure, noch in het bestreden besluit, waardoor het onmogelijk is na te gaan welk soort feiten door de overheid in aanmerking zijn genomen als feiten die tot een straf kunnen leiden, en welk soort feiten uiteindelijk verzoeker ten laste zijn gelegd;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het schepencollege op 19 augustus 1996 verslag heeft uitgebracht aan de gemeenteraad over de afwezigheid van verzoeker van 3 juni tot 5 juli 1996; dat het college op 9 september 1996 nogmaals bij de raad verslag heeft uitgebracht over vijf nieuwe tekortkomingen; dat de gemeenteraad bij besluiten van 19 augustus en 9 september 1996 verordend heeft een tuchtrechtelijke procedure op te starten tegen verzoeker, enerzijds wegens ongewettigde afwezigheid en anderzijds wegens de nieuwe tekortkomingen; dat de uitslag van de stemming over het in gang zetten van een tuchtprocedure tijdens de zitting van 9 september 1996 eruit zag als volgt :

- voor feit 1 A : 12 ja, 3 blanco, 2 nee;
- voor feit 1 B : 14 ja, 2 blanco, 1 nee;
- voor feit 1 C : 14 ja, 3 blanco;
- voor feit 1 D : 12 ja, 2 blanco, 3 nee;
- voor feit 1 E : 13 ja, 4 blanco.

(...)”;

dat de gemeenteraad de dag waarop hij besloten heeft tegen verzoeker een tuchtrechtelijke procedure op te starten, in het bezit was van het verslag van het

schepencollege waarin de grieven zeer duidelijk uiteengezet worden, aangezien in het besluit van 9 september uitdrukkelijk naar dat verslag wordt verwezen; dat er geen enkele twijfel bestaat over de aard van de feiten die de raad in aanmerking heeft genomen als grondslag voor een eventuele straf;

dat alle ten laste gelegde feiten duidelijk vermeld worden in de oproeping om te worden gehoord, die luidt als volgt :

“ Tijdens de zittingen van 19-8 en 9-9-1996 heeft de gemeenteraad, na verslag van het schepencollege, besloten met behoud van alle rechten een tuchtrechtelijke procedure in gang te zetten om na te gaan of de feiten die u ten laste zijn gelegd, juist zijn en om uw uitleg en verweermiddelen te horen.

De volgende feiten worden u ten laste gelegd :

- niet-gewettigde afwezigheid gedurende de periode van 3-6-1996 tot 5-7-1996;

- een zogenaamd “vertrouwelijk” verslag te hebben bezorgd aan de vier fractieleiders van de partijen die in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn, over een personeelslid dat gesolliciteerd heeft naar een betrekking van onderbureauchef : een verslag waarin de persoon zelf, zijn kwaliteiten en de wijze van dienen ter discussie worden gesteld, maar ook de gemeentelijke overheid en de zogenaamde redenen van haar keuze;

- zonder geldige reden de buitengewone vergadering van het schepencollege van 8-8-96 verlaten te hebben en alle dossiers die op de agenda stonden met zich meegenomen te hebben, en aldus verhinderd te hebben dat het college van burgemeester en schepenen zijn werk kon voortzetten.

- op de dag waarop een gemeenteraad was belegd, de dossiers die op de agenda van die gemeenteraad stonden, mee naar huis te hebben genomen en geweigerd te hebben deze terug te brengen, niettegenstaande de burgemeester daarom uitdrukkelijk had verzocht opdat hij een antwoord zou kunnen voorbereiden op twee vragen die door een gemeenteraadslid waren gesteld; aldus het inzagerecht van de gemeenteraadsliden feitelijk verhinderd te hebben.

- aan verschillende personen van de gemeenteraad, onder wie twee fractieleiders van de twee partijen van de oppositie die in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn, interne nota's van de dienst te hebben bezorgd, wat rechtstreeks stof heeft geleverd voor een artikel in de lokale pers.

- de tenuitvoerlegging te hebben verhinderd van een beslissing van het college, die in het kader van de herstructurering van de diensten, de verhuizing regelde van een aantal diensten van het gemeentebestuur op 26-8-1996; nadat die beslissing van het college bekrachtigd was door de beslissing die in buitengewone vergadering van het college van 26 augustus 1996 is genomen, opnieuw geprobeerd te hebben de tenuitvoerlegging van een beslissing van het college d.d. 27-8-1996 te verhinderen, en vervolgens, toen bleek dat de personen die belast waren met de verhuizing vastberaden waren, gepoogd te hebben zijn eigen instructies in de plaats te stellen van het door het college vastgestelde programma.”;

Overwegende dat verzoeker zich afgaande op dat stuk niet vergist kan hebben omtrent de aard en de strekking van de tekortkomingen die hem ten laste werden gelegd; dat uit het bestreden besluit blijkt dat over elk van de feiten die van 1 tot 6 genummerd zijn, in de volgorde waarin ze genoemd zijn in de oproeping,

gestemd is, dat ze allemaal bewezen zijn geacht en beschouwd zijn als feiten die aanleiding kunnen geven tot een tuchtstraf; dat er geen enkele twijfel is omtrent de feiten die verzoeker uiteindelijk ten laste zijn gelegd; dat het derde onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van artikel 287 van de nieuwe gemeentewet, doordat het aan de tuchtoverheid zelf stond een beslissing te nemen over de straf en niet om een uitspraak te doen over het voorstel van straf uitgaande van het schepencollege; dat hij aanvoert dat het bestreden besluit uitgevaardigd is “op voorstel van het college van burgemeester en schepenen”, waaruit blijkt dat noch het effectief opleggen van een straf, noch de strafmaat door de tuchtoverheid zelf is voorgesteld, maar deze zich alleen uitgesproken heeft over de duur van de schorsing; dat hij stelt dat de Raad, door de samenstelling van het dossier en het voorstellen van een straf over te laten aan het college, wederrechtelijk bevoegdheden heeft prijsgegeven die hem alleen toekwamen;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat het schepencollege weliswaar geoordeeld heeft dat de ten laste gelegde feiten een tuchtstraf rechtvaardigden, maar geen tuchtstraf heeft voorgesteld in zijn verslag van 9 september 1996 en in de nota die het op 14 november 1996 aan de gemeenteraad heeft voorgelegd, slechts gesteld heeft dat de tekortkomingen bestraft moesten worden met een “zware exemplaire straf”; dat voorts uit dezelfde stukken blijkt dat de gemeenteraadsleden zich eerst hebben moeten uitspreken over de op te leggen straf, door hun stem uit te brengen op een biljet waarop de schorsing werd voorgesteld, en ze vervolgens over de duur van de straf hebben moeten beslissen, met een biljet waarop een schorsing van twee maanden werd voorgesteld; dat blijkt dat de gemeenteraadsleden hun stem voor of tegen hebben kunnen uitbrengen, of zich hebben kunnen onthouden, en dat ze daarbij met volledige kennis van zaken hebben gehandeld, rekening houdend met de verzachtende omstandigheden die door het schepencollege zijn aangevoerd, namelijk : de anciënniteit van verzoeker, de ontstentenis van enige tuchtstraf en de heersende gespannen en moeilijke sfeer; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van artikel 282 van de nieuwe gemeentewet, doordat de ten laste gelegde feiten onvoldoende vaststaan en niet aangerekend kunnen worden als een schuldige daad; dat hij aanvoert dat de ten laste gelegde feiten in ieder geval geen tekortkomingen aan de beroepsplichten zijn en evenmin van die aard zijn dat ze de

waardigheid van het ambt in het gedrang brengen, zodat ze niet vatbaar zijn voor enige tuchtstraf op basis van het genoemde artikel 282;

Overwegende dat de rechter inzake machtsoverschrijding, wie een beroep tot nietigverklaring van een tuchtstraf aanhangig is gemaakt, bevoegd is om na te gaan of de overheid redelijk is gebleven bij de beoordeling van de juiste toedracht en de kwalificatie van de feiten; dat hij evenwel niet gehouden is het onderzoek van het tuchtdossier van voren af aan over te doen en zich uit te spreken over de grond van de zaak, maar enkel om de rechtmatigheid van de beslissing na te gaan in het licht van het dossier dat hem is voorgelegd en van het betoog dat gehouden is door de verwerende partij; dat hij evenmin gerechtigd is zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid wat betreft de bewijskracht van de gegevens waarop deze zich gebaseerd heeft om een tuchtmaatregel te nemen, aangezien zijn bevoegdheid zich ertoe beperkt na te gaan of, ervan uitgaande dat de feiten waarop het bewijsmateriaal betrekking heeft, bewezen zijn, de overheid geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt;

Overwegende dat verzoeker in het onderhavige geval niet zozeer de feiten zelf betwist, doch dat ze aan te rekenen zijn als een schuldige daad;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat :

- 1°) betrokkene tijdens de maand juni 1996 afwezig is geweest, de aanmaningen van het schepencollege ten spijt, waarbij op grond van het feit dat hij de heer FRIEDMANN ermee belast heeft hem gedurende die periode te vervangen en de omstandigheid dat de gemeenteraad op 10 juni 1996 besloten heeft laatstgenoemde als waarnemend secretaris aan te wijzen gedurende “de afwezigheid” van de secretaris, niet vooruitgelopen kan worden op de regelmatigheid van die “afwezigheid”, aangezien uit artikel 26 van de nieuwe gemeentewet blijkt dat, ook al is de gemeentesecretaris het hoofd van het personeel, hij zich dient te gedragen naar de onderrichtingen van de organen van de gemeente, wat betekent dat hij verplicht een dienstvrijstelling moet krijgen voordat hij afwezig mag zijn;

- 2°) verzoeker aan de leiders van de vier fracties van de gemeenteraad een “vertrouwelijke” nota heeft bezorgd over de bevordering van mevrouw ISTA, terwijl de gemeentesecretaris, ofschoon hij als hoofd van het personeel zijn mening mag geven over de bevordering van een ambtenaar, zijn advies in bedachtzame bewoordingen moet geven aan het orgaan van de gemeente dat bekleed is met de benoemingsbevoegdheid, en alleen aan dat orgaan;

- 3°) hij de vergadering verlaten heeft en de dossiers heeft meegenomen waarover het college moest beraadslagen of die stukken bij hem heeft bewaard, terwijl normalerwijze de secretaris, die belast is met de voorbereiding van de dossiers die aan het college worden voorgelegd, die bescheiden ter beschikking van het college houdt;

- 4°) hij aan de fractieleiders van de raad een terechtwijzing heeft bezorgd van het schepencollege betreffende de presentatie van de dossiers, die hij als een persoonlijke bedreiging had gevoeld, en verzoeker, door deze onenigheid met het college ter kennis van derden te brengen, zijn discretieplicht verzuimd heeft;

- 5°) hij niets heeft gedaan om de door het college georganiseerde verhuizing van de diensten vlotter te doen verlopen, en aldus de uitvoering van de instructies van het college belemmerd heeft;

Overwegende dat uit de hierboven uiteengezette omstandigheden blijkt dat de verwerende partij de ten laste gelegde feiten naar redelijkheid heeft kunnen beschouwen als uitingen van weerspanning, die in strijd zijn met de plichten verbonden aan het ambt van gemeentesecretaris; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan schending van het evenredigheidsbeginsel, doordat zware straffen alleen kunnen worden opgelegd bij ernstige tekortkomingen; dat hij aanvoert dat de strafmaat voorgesteld is door het schepencollege en bekrachtigd is door de raad; dat de tuchtverheid haar keuze van een zware straf niet gemotiveerd heeft, dat deze uitsluitend mag worden opgelegd in geval van ernstige tekortkomingen, waartoe de aangevoerde grieven niet behoren, zodat de straf kennelijk overdreven is;

Overwegende dat de Raad van State een straf die kennelijk niet in verhouding staat tot de begane fout, dat wil zeggen een straf die redelijkerwijze door geen enkele overheid, ongeacht welke, in dezelfde omstandigheden zou worden opgelegd, als onwettig kan beschouwen;

Overwegende dat uit het onderzoek van het derde middel blijkt dat de ten laste gelegde feiten vaststaan en als tuchtvergrijp kunnen worden gekwalificeerd;

Overwegende dat, zoals blijkt uit het bestreden besluit, de gemeenteraad om de strafmaat te bepalen zowel rekening heeft gehouden met de

gegevens die het college ten gunste van verzoeker heeft aangehaald (anciënniteit, ontstentenis van enige tuchtstraf in het verleden en de heersende gespannen en moeilijke sfeer), als met de ernst van de feiten; dat de straf bijgevolg niet kennelijk overdreven lijkt; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan schending van artikel 299 van de nieuwe gemeentewet en van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat het proces niet rechtvaardig is verlopen doordat hij de vergaderingen herhaaldelijk heeft moeten verlaten en het college in die tijd de gemeenteraad heeft kunnen beïnvloeden;

Overwegende dat uit de processtukken blijkt dat verzoeker en diens advocaat na afloop van het gehoor de vergadering verlaten hebben, dat de gemeenteraad daarop beraadslaagd heeft over het vervolg van de procedure (versturen van het proces-verbaal, termijn om opmerkingen te maken, ...), dat de betrokkenen vervolgens de vergadering weer zijn binnengegaan om de bepalingen te horen voorlezen die door de gemeenteraad waren uitgevaardigd;

Overwegende dat geen enkele wetsbepaling de gemeenteraad verbiedt om tijdens het tuchtverhoor van gedachten te wisselen en beslissingen te nemen omtrent procedurekwesties, aangezien hij daarbij geen beslissing neemt over de juistheid of de kwalificatie van de feiten die ten laste van de ambtenaar zijn gelegd, noch over de straf die hem moet worden opgelegd; dat zulks a fortiori ook geldt wanneer, zoals in casu, het gehoor beëindigd is; dat het eerste onderdeel van het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel verklaart dat het college na het gehoor een nota heeft overhandigd aan de tuchtverhoerder als antwoord op de memorie die door zijn advocaat was ingediend, en dat die nota, met als opschrift “Antwoord van het schepencollege op de memorie ingediend door de advocaat van de heer MASSET, gemeentesecretaris” hem niet is toegezonden, zodat hij niet in staat is geweest daarop weerwoord te geven; dat hij aanvoert dat bijgevolg de rechten van verdediging, die zowel bij het bepalen van de strafmaat als bij het vaststellen van de feiten in acht genomen moeten worden, geschonden zijn en dat des te meer geldt daar die nota aanvullende gegevens of nieuwe toelichtingen bevatte ten opzichte van het tuchtdossier, inzonderheid het hoofdstuk met als opschrift “slotopmerkingen en conclusies”, alsook persoonlijke beoordelingen van de leden van het college en ze een nieuw licht wierp op de gemaakte verwijten;

Overwegende dat uit het proces-verbaal van verhoor blijkt dat de ten laste gelegde feiten allemaal betwist zijn door verzoeker en dat de rechtvaardigingsgronden die door hem zijn aangevoerd geleid hebben tot uitvoerige uiteenzettingen; dat het schepencollege het mitsdien nodig heeft kunnen achten de feiten die ten grondslag liggen aan de procedure, te verduidelijken door een schriftelijk verslag op te stellen; dat zulk een document geen enkel nieuw gegeven bevatte dat de beslissing over de zaak zelf kon beïnvloeden; dat het geen deel uitmaakte van het tuchtdossier en niet voor tegenspraak aan de betrokken ambtenaar hoefde te worden voorgelegd; dat het tweede onderdeel van het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een zesde middel ontleent aan gebrek aan onpartijdigheid bij sommige leden van het college; dat hij aanvoert dat hij op de avond van 29 oktober 1996 aangevallen is door de heer FORTHOMME, hoofd van de dienst Werken, die hem verscheidene zware slagen heeft toegebracht op het hoofd, terwijl laatstgenoemde door de overheid in het kader van de tuchtprocedure was aangewezen als waarnemend gemeentesecretaris; dat hij voorts stelt dat de burgemeester, volgens het verslag van de gemeenteraadsvergadering van 29 oktober 1996, bekendgemaakt in het dagblad “Vers l’Avenir” van 31 oktober 1996, ten aanzien van hem leugenachtige en lasterlijke uitspraken heeft gedaan;

Overwegende dat, ook al treedt de bestuurlijke overheid niet op als rechtscollege wanneer ze zich uitspreekt over een tuchtvordering, al wie mee een tuchtrechtelijke functie uitoefent zo onafhankelijk en onpartijdig mogelijk moet zijn;

Overwegende dat het onpartijdigheidsbeginsel eraan in de weg staat dat een persoon tegelijkertijd als rechter en partij optreedt, hetzij dat hij in eenzelfde zaak als beschuldigende of als onderzoekende partij heeft gehandeld, of er een persoonlijk belang bij heeft dat een uitspraak in een bepaalde richting gaat; dat dit beginsel geschonden wordt wanneer een persoon optreedt met een vooringenomenheid die de sereniteit van de besluitvorming in het gedrang kan brengen; dat wanneer de gestrafte ambtenaar een gerechtvaardigd vermoeden van partijdigheid blijkt te hebben, zulks de tuchtrechtelijke beslissing wederom ter discussie kan stellen, aangezien de overheid ervoor moet zorgen dat ze geen indruk van partijdigheid wekt;

Overwegende evenwel dat bij de toepassing van het onpartijdigheidsbeginsel acht moet worden geslagen op de structuur van het actief bestuur; dat inzonderheid de partijdigheidskritiek niet gegrond mag worden op een toestand die louter het resultaat is van de normale toepassing van de wet; dat

wanneer de tuchtoverheid een collegiaal orgaan is, aanvechting van haar onpartijdigheid alleen kan worden aanvaard als enerzijds concrete feiten kunnen worden aangebracht die legaal zijn vastgesteld, en die het vermoeden kunnen wekken dat één of meer leden van het college partijdig zijn, en anderzijds als uit de toedracht van de zaak blijkt dat de partijdigheid van een of meer leden het gezamenlijke college heeft kunnen beïnvloeden;

Overwegende dat in het onderhavige geval de heer FORTHOMME, waarnemend gemeentesecretaris, de processtukken ondertekend heeft, maar geen deel heeft gehad aan het bestreden besluit; dat niet vaststaat noch aangevoerd wordt dat hij dat besluit zou hebben beïnvloed; dat verzoeker voor het overige niet verzocht heeft om wraking van de burgemeester noch van enige andere schep en hij niet het bewijs bijbrengt dat zij hem vijandig gezind zouden zijn; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een zevende middel ontleent aan schending van artikel 100, vierde lid, van de nieuwe gemeentewet, doordat de bestreden handeling niet bij geheime stemming tot stand is gekomen; dat hij aanvoert dat in de bestreden handeling niet wordt aangegeven op welke wijze de stemming georganiseerd is, maar dat de leden van de raad zich in de betrokken ruimte niet konden afzonderen om te stemmen;

Overwegende dat volgens de processtukken het geheim van de stemming in casu gewaarborgd is door het gebruik van stembiljetten waarop de gemeenteraadsleden om te stemmen slechts een bolletje of vakje zwart hoefden te maken; dat nergens uit blijkt dat wegens de gesteldheid van de lokaliteit de verplichting om een geheime stemming te houden niet kon worden nagekomen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op acht mei tweeduizend door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.